

OHLÁŠKY

- V červenci a srpnu se nebudou konat úterní setkání nad biblí, čtvrtční katechismus ani páteční setkání mládeže. Pondělní modlitby matek zůstávají.

- Ve středu 21. července bude v 17:00 v dyšinském kostele **pohřeb** se zádušní mší sv. dědečka Hahnových p. **Josefa Baumruka**. Z tohoto důvodu obvyklá mše sv. v 16:00 nebude.

- Ti, kdo se přihlásili na farní dovolenou v Rumunsku a ještě nezaplatili **zálohu 500,- Kč, ať tak prosím neprodleně učiní** u paní Bradáčové, jinak riskují, že místo nich pojedje někdo jiný. Děkujeme. Do Rumunska by se odjízďelo **již 6. srpna večer**.

- Příští týden v pondělí 26. července začíná farní tábor dětí. POZOR! Místo konání se ze Strážistě přesouvá do **Štěnovic u Plzně**, kde budeme obývat místní barokní klášter. Místo i čas srazu (10:10 na nádraží v Chrástu) se ale nemění. Pojedeme vlakem do Starého Plzně, odkud se přesuneme asi 2 km pěšky do Štěnovic. Batohy vezmeme dětem autem. Na tábor je stále ještě možno se přihlásit.

- Z důvodu konání tábora nebudou v Dyšíně od **pondělí 26. 7. do soboty 31. 7.** mše sv.

- Z důvodu studentské akce nebudou dále mše sv. **od pondělí 2. 8. do čtvrtka 5. 8. Od soboty 7. 8. do neděle 15. 8.** budeme na farní dovoleně v Rumunsku. Obvyklé mše sv. v těchto dnech také nebudou. O nedělích budou zastupovat kněží z Plzně. Děkujeme za pochopení.

- Na nová okna v přízemí fary zbývá vybrat cca 3.000,- Kč. Moc děkujeme všem, kdo – často velmi vysokou částkou – přispěli. Již tento týden by se měla okna vyměňovat.

- Ženy, které se schází v pondělí na modlitbách za své děti, vám nabízejí svou **službu přímlyvné modlitby** – vložíte-li lístek s vaší potřebou do připravené krabičky na stolku s novinami v dyšinském kostele, budou se při svém setkání na tento úmysl modlit.

- Prosím o modlitbu za paní Paríškovou.

NAVŠTIVTE STRÁNKY FARNOSTI NA INTERNETU:

www.farnost-dysina.wz.cz

kontakt:

P. Pavel Petrašvský, tel.:
737 814 525,
boyda@centrum.cz

Římskokatolická farnost Dyšína
pořádá

tábor pro děti

v barokním klášteře
ve Štěnovicích u Plzně
26. – 31. července 2010.

informace a přihlášky:
P. Pavel Petrašvský
737 814 525
boyda@centrum.cz

PRAVIDELNÝ PŘÁZDNINOVÝ PROGRAM

DÝŠINA: pondělí

- 19:00 – modlitby
maminek za své děti –
fara

úterý

- 17:00 – možnost zpovědi
– kostel
- 17:30 – mše sv.

středa

- 16:00 – mše sv.

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.

pátek

- 17:00 – adorace,
možnost zpovědi –kostel
- 18:00 – mše sv.

sobota

- 16:00 – mše sv.

neděle

- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši - fara

TŘEMOŠNÁ:

- nedělní mše sv: 8:00 –
dům Exodus

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv: 9:45 –
kanle na návsi

T E R N O 92

zpravodaj farního obvodu
Dýšina – Druztová – Třemošná

18. 7. 2010 – 16. neděle v mezidobí

Sud s vínem

Vesnička v podhradí byla probuzena hlasitým provoláváním posla hradního pána, který pak na náměstí začal předčítat pánův vzkaz: „Náš převelice milovaný pán zve všechny své dobré a věrné poddané na oslavu svých narozenin. Každý dostane najíst, co hrdlo ráčí. Ale ode všech se žádá drobná pomoc – ať každý, kdo se zúčastní slavnosti, přinese láhev vína. Tu pak vylije do připraveného sudu, z něhož se bude čepovat pro všechny přítomné.“

Následující den bylo vidět zástup poddaných krácejících k hradu. Byli slavnostně vystrojeni, vzali si své nejlepší šaty a každý z nich v ruce nesl v ruce láhev, jejíž obsah vylil hned po svém příchodu do zámku do obrovského sudu připraveného hned za vraty.

Konečně přišel hradní pán, na jehož počest byla oslava svolána. Když se s lidmi přivítal, dal pokyn, aby se začalo nalévat víno. Každý, kdo ochutnal ze své skleničky, však vyprskl. To, co ochutnali, rozhodně nemělo náležitou chuť ani jiskru. Hosté si mysleli, že když přinesou ve své láhvi vodu, v sudu plném vína se to vůbec nepozná. Ale tenhle potměšilý nápad měli naprosto všichni... Sud byl totiž plný vody...

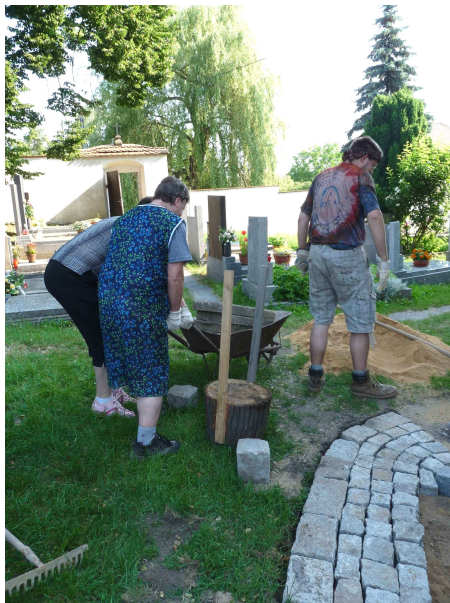
- *Co já přináším sám ze sebe do rodiny, farnosti, společnosti, v níž žiju? Kvalitní víno, nebo vodu?*

podle knihy Příběhy pro potěchu duše

Dláždění před kostelem v Dýšině

V sobotu 3. července se několik ochotných lidí sešlo, aby společně kamennými kostkami vydláždili prostranství před kostelem, kde při každém větším dešti vznikala nepřekročitelná kaluž a v zimě kluziště. Výsledek jejich práce v úmorném vedru je nakonec nejen účelný, ale i hezký. Díky tedy všem, kdo se zúčastnili.

Kopání kolem kapličky v Druztové

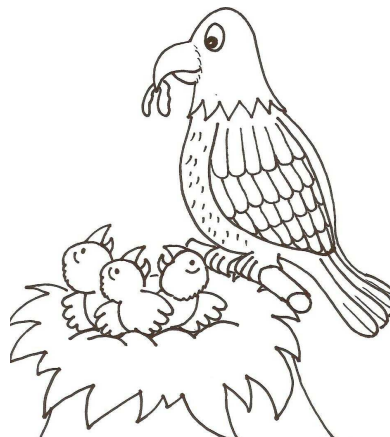
V Druztové se v sobotu 16. července uskutečnila další farní brigáda – tentokrát u kapličky na návsi. Její levá stěna velmi vlhla, proto bylo potřeba skopat letitý návoz až po základy.

Počasí sice dopřálo úlevu od třicetistupňových hodnot, ale práce, při níž se musela odházet hlína do hloubky více než metru, vyvážet kvanta materiálu a rozbíjet sice starý, ale kvalitní beton, rozhodně nebyla hračkou. Všem, kdo se zúčastnili, patří velký dík!

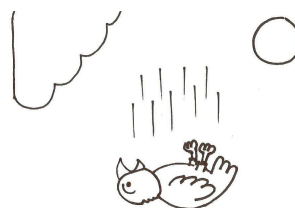

STRÁNKA PRO DĚTI

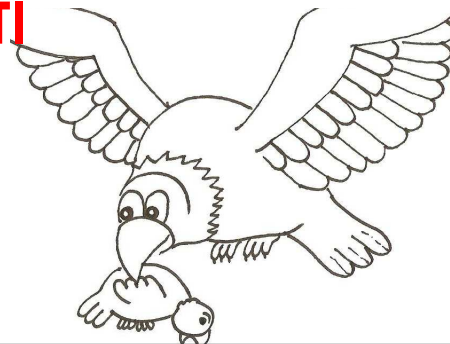
O orlíkovi

Jsem orlík. Bydlíme ve skalnatých horách, úplně nahoře, na špičce té nejvyšší skály. Bydlím s bratříčky v našem hnízdě. Stará se o nás maminka orlice. Když máme hlad, a to my máme skoro pořád, tak nám maminka přináší jídlo. Když je nám v noci zima, tak nás zahřívá. A když prší, tak nás zakryje svými krásnými a velkými křídly. abvchom nezmokli.

A pak maminka otevřela zobák a já jsem padal dolů k zemi. Nevěděl jsem, co mám dělat. Měl jsem hrozný strach. A teď se k tomu přidal ještě velký hněv. Proč to máma udělala? Proč je na mě tak zlá?

Ale já vám chci povídat, co se mi stalo zrovna včera. Včera ráno mě maminka orlice najednou z ničeho nic vzala do zobáku, zamávala křídly a letěla se mnou nahoru do oblak. Teď teprve jsem viděl jak jsou naše hory vysoké, když už jsem neměl pod nohama naše teplé hnízdo, a taky jsem dostal velký strach. Moc jsem se bál, že spadnu dolů. Vůbec jsem nechápal, proč mě maminka nese v zobáku do oblak, a proč mě nenechá v našem hnízdě, kde mám všechno co potřebuji k životu. Chtěl jsem to říct mamince, ale my orli neumíme mluvit. Jediné, co jsem ze sebe dostal bylo tenké úzkostlivé pískání. Ještě, že mě maminka pevně drží v zobáku.

Ale maminka orlice dobře ví, co dělá. A v pravou chvíli sletí střemhlav dolů a podletí svého malého orlíka, který bezpečně přistane na jejích křídlech. A velmi pomalu a jemně se s ním vrací zpět do hnízda. A teprve pak jsem to pochopil. Maminka mě učí létat. Chce abych byl také takový krásný orl jako je ona, chce abych byl také králem ptáků, a k tomu potřebuji umět létat. No řekněte sami, co by to bylo za orla, který by neuměl létat? A takto s námi jedná Bůh. Mnohokrát se nacházíme ve velkém zmatku v otevřeném prostoru a nevíme, jak otevřít svá křídla. Proč musí být všechno to utrpení? Proč musí být takový zmatek? Jak to může Bůh v mém životě dopustit? A my nedostáváme žádnou odpověď. Až do chvíle, kdy přistaneme na křídlech maminky orlice. Pak to pochopíme.